

# РЕШЕНИЕ

№ 23124

гр. София, 12.11.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,**  
в публично заседание на 15.10.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Адриан Янев**

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **3322** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. С. К. срещу мълчалив отказ на кмета на район „В.“ – Столична община да предостави административна услуга по заявление вх. № РВТ23-МД94-38/28.07.2023 г. за заверка на молба – декларация вх. № РВТ23-МД94-38/28.07.2023 г., отнасяща се за обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за ПИ с идентификатори 11394.1793.5, 11394.1794.56, 11394.1794.59 и 11394.1794.86 по КККР на [населено място], район В. - СО.

В жалбата се посочва, че общината е дала незаконосъобразни указания на жалбоподателя, тъй като органът няма право да извършва преценка за собствеността на имота. Поддържа, че са налице всички условия за предоставяне на исканата административна услуга, но към настоящия момент липсва произнасяне от страна на органа.

Ответната страна - кметът на район „В.“ – Столична община, чрез процесуалния си представител, изразява становище за недопустимост на жалбата, тъй като е неприключило административното производство, а отделно от това счита жалбата за просрочена. В условията на евентуалност се поддържа становище за неоснователност на жалбата, тъй като се установявало собственост на трети лица върху имотите и е налице невъзможност за посочване на свидетели.

След като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред кмета на район „В.“ – Столична община е образувано по подадено заявление вх. № РВТ23-МД94-38/28.07.2023 г. на М. С. К., с което е поискана заверка на молба – декларация по обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за поземлени имоти с идентификатори 11394.1793.5, 11394.1794.56, 11394.1794.59 и 11394.1794.86 по КККР на [населено място], район В.

Към заявлението е приложена молба – декларация (в четири идентични екземпляра), подписана от жалбоподателя, в която са посочени поземлените имоти и трима свидетели, които да бъдат разпитани при извършване на обстоятелствената проверка. Приложени са още скици на поземлените имоти и комбинирани скици на същите.

С писмо рег. № РВТ23-МД94-38-1/17.08.2023 г. на кмета на район „В.“ – Столична община са дадени указания на жалбоподателя да представи още един екземпляр на молбата – декларация. Изискано е предоставяне на документи за собственост на процесните имоти, удостоверение от ОСЗ – З. за липсата/ наличие на реституционни претенции и цветни копия на комбинираните скици. От приложените преписи на писмото се установява, че същото е връчено два пъти на жалбоподателя на следните дати: 10.01.2024 г. и 16.02.2024 г.

С писмо рег. № РВТ23-МД94-38-2/18.08.2023 г. на кмета на район „В.“ – Столична община е изискано от началника на отдел „ГКД“ към НАГ - СО да извърши справка за собствеността по наличните разписни книги към действащия и предходните планове за процесните планове.

С писмо вх. № РВТ23-МД94-38-3/30.08.2023 г. на началника на отдел „ГКД“ към НАГ – СО са представени на органа копия от наличните материали, съхранявани в кадастралния архив.

С молба вх. № РВТ23-МД94-38-4/19.02.2024 г. на жалбоподателя М. С. К. са представени допълнителен екземпляр на молба – декларация и цветни препис от комбинираните скици. В молбата е направено възражение срещу искането за представяне на документи за собственост.

С писмо вх. № РВТ23-МД94-38-5/29.02.2024 г. на секретаря на район „В.“ – Столична община са изпратени справки за участие на имотите в уличната регулация, за собствеността на имотите и данни за реституционни претенции.

С писмо рег. № РВТ23-МД94-38-6/05.03.2024 г. на кмета на район „В.“ – Столична община е изискано от „ОСЗ“ – З. да предостави информация за липсата/ наличие на реституционни претенции върху имотите.

С писмо вх. № РВТ23-МД94-38-7/21.03.2024 г. на началника на „ОСЗ“ – З. е посочено, че изисканата информация може да се представи само след представяне на цветни комбинирани скици.

По преписката е налично писмо вх. № РВТ23-МД94-38-9/27.03.2024 г. на главния архитект на район „В.“ – Столична община, с което е посочено, че имотите са извън действащите регулационни планове на землището на [населено място], за което е приложена справка.

Впоследствие жалбоподателя е подал възражение вх. № РВТ23-МД94-38-15/10.05.2024 г.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 АПК. Издаването на удостоверения от страна на общинската администрация, изразяващи се във вписването на подлежащи на удостоверяване обстоятелства в молбата - декларация, която се представя пред нотариуса при

извършване на обстоятелствена проверка, представлява административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 „буква „а“ от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията. Съгласно чл. 21, ал. 3 АПК волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът (изричен или мълчалив) да се издаде такъв документ, представлява индивидуален административен акт, подлежащ на обжалване пред съд, ако засяга права или законни интереси. В тази връзка отказът (изричен или мълчалив) да се предостави исканата административна услуга носи белезите на индивидуален административен акт, с който се засяга неблагоприятно правната сфера на заявителя, поради което подлежи на съдебен контрол.

Не се споделят възраженията, основани на разбирането, че административното производство пред органа не е приключило и липсва постановен мълчалив отказ, при което жалбата е преждевременно подадена.

Съгласно чл. 57, ал. 2 АПК административният акт по чл. 21, ал. 3 се издава до 7 дни от датата на започване на производството. С подаването на заявлението този срок е прекъснат с дадените от органа указания по реда на чл. 30, ал. 2 АПК, като в същите не е посочен срок за изпълнението им. В тази връзка на основание чл. 30, ал. 3 АПК срокът за произнасяне на органа започва да тече от датата на отстраняване на нередовностите, когато е подадена молба вх. № РВТ23-МД94-38-4/19.02.2024 г. на жалбоподателя М. С. К.. В органът не е прекратил производството на основание чл. 56, ал. 2 АПК, тъй като липсва такъв акт, при което ирелевантно позоваването на органа, че не са изпълнени всички указания (друг е въпросът, че същите са неправилни). Това означава, че органът е следвало да се произнесе до 26.02.2024 г., а липсата на такова означава, че е формиран мълчалив отказ по заявлението за предоставяне на административна услуга. Този извод не се променя и от факта, че след тази дата органът е изисквал информация от други органи, тъй като същите са извън срока за произнасяне, т. е. след формиране на мълчалив отказ (след този момент не е възможно установяване на нередовност на искането или изискване на информация от други органи. Вярно, че е възможно постановяване на изричен отказ след мълчаливия отказ, каквито са разясненията дадени в т. 8 от Постановление № 4/1976 г. на Пленума на ВС, но не е възможно излагане на доводи за висящност на административното производство пред органа след изтичане на срока за произнасяне. Противното би означавало непрекъснатата висящност на производството, което противоречи на принципа на чл. 11 АПК. В рамките на срока за произнасяне на административния орган, а не извън този срок, последният е длъжен да провери за нередовност искането, респ. да установи относимите факти. В крайна сметка и към настоящия момент (след подаване на жалбата) липсва изрично произнасяне от органа и е налице бездействие повече от 7 дни след получаване на последните документи от други органи.

Съгласно чл. 149, ал. 2 АПК мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Това означава, че едномесечният срок за оспорване е започнал да тече на 26.02.2024 г., при което е изтекъл на 26.03.2024 г., а настоящата жалба е преди този срок (вх. № 11618/22.03.2024 г.), т. е. неоснователни са възраженията за просрочие на оспорването.

Горното налага извод, че жалбата е процесуално допустима, подадена от лице с правен интерес като заявител пред административния орган.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 587, ал. 2 ГПК, ако собственикът не разполага с доказателства за собственост или ако те не са достатъчни, нотариусът извършва обстоятелствена проверка за придобиване на собствеността по давност чрез разпит на трима свидетели, посочени от кмета на общината, района или кметството или от определено от него длъжностно лице, в чийто район се намира недвижимият имот. Свидетелите се посочват по указание на собственика и трябва по възможност да бъдат съседи на имота.

В настоящия случай производството пред кмета на район „В.“ – СО е образувано по искане за предоставяне на административна услуга, която се изразява в заверяване на молба – декларация по обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за имоти с идентификатори 11394.1793.5, 11394.1794.56, 11394.1794.59 и 11394.1794.86 по КККР на [населено място], район В. – СО.

В това производство е необходимо кметът на общината да посочи трима свидетели по указание на молителя (по възможност да бъдат съседи на имота) и да удостовери, че имотът не е общинска собственост във връзка със забраната на чл. 86 от Закона за собствеността. Компетентността на административния орган се свежда единствено до посочване на трима свидетели и до проверка на обстоятелството дали въпросният имот е общинска собственост. Нищо повече. По тези съображения органът действа при условията на обвързана компетентност и дължи произнасяне по заявеното искане, след като извърши служебна проверка за относимите обстоятелства.

Административният орган не е компетентен да се произнася по въпроса за кои лица са налице предпоставките за придобиване на правото на собственост – нито в това производство, нито по принцип, защото по това обстоятелство може да се произнесе единствено нотариус в производството по чл. 587 и сл. ГПК, т. е. нотариусът проверява дали молителят е придобил правото на собственост върху имот въз основа на придобивна давност, който извод се прави въз основа на наличните писмени доказателства и разпит на трима свидетели, посочени от кмета. Произнасянето по тези въпроси включва в себе си и произнасяне дали имотът, респ. част от него е общинска собственост, ако е посочено това от кмета.

В настоящия случай органът не е посочил дали имотите са общинска собственост и не е посочил свидетели, въпреки че такива са указани от жалбоподателя. Тук е мястото да се отбележи за неправилните указания на органа за представяне на документи, въз основа на които жалбоподателят владее имотите, дадени с писмо рег. № РВТ23-МД94-38-1/17.08.2023 г. Изясняването на собствеността не е в правомощията на кмета, а още повече, че при евентуалното наличие на такива документи в полза на жалбоподателя, то за последния ще е безпредметно инициирането на производството пред нотариуса по реда на чл. 587 ГПК.

На практика органът е иззел по недопустим начин функциите на нотариуса и с отказа осуетява провеждането на производството пред нотариуса, каквито правомощия няма. В случай, че имотите, респ. част от тях са общинска собственост, органът няма право да отказва предоставянето на исканата административна услуга, а следва да отрази тези обстоятелства в молбата – декларация, като посочи, че е общинска собственост. Посочената от органа информация не обвързва нотариуса при преценката дали е налице придобивна давност, тъй като само той е компетентен да издаде констативния нотариален акт, респ. да провери дали е налице заявеният придобивен способ.

Горното налага извод за незаконосъобразност на оспорения отказ, поради което на

основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК следва да се отмени. Преписката следва да се върне на органа, който в 14 – дневен срок да предостави исканата административна услуга, като удостовери дали процесните имоти представляват или не общинска собственост или да посочи трима свидетели по указание на молителя по възможност да бъдат съседни на имота (не е задължително), за което следва да се събере информация.

По разноските

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на оспорващата страна следва да се присъдят разноски. Същите са в размер на 10 лева за държавна такса и 1100 лева за адвокатски хонорар, видно от договора за правна помощ.

По изложените съображения, съдът

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район „В.“ – Столична община да предостави административна услуга по заявление вх. № РВТ23-МД94-38/28.07.2023 г. за заверка на молба – декларация вх. № РВТ23-МД94-38/28.07.2023 г., отнасяща се за обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за ПИ с идентификатори 11394.1793.5, 11394.1794.56, 11394.1794.59 и 11394.1794.86 по КККР на [населено място], район В. - СО.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявлението в 14 – дневен срок съобразно мотивите на съдебния акт.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. С. К. сумата в размер на 1110 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: